

VLČÍ POLIBEK

Martin Zachoval

VLČÍ POLIBEK

Martin Zachoval

ISBN 978-80-88463-74-0 (pdf)
ISBN 978-80-88463-75-7 (ePub)
ISBN 978-80-88463-76-4 (mobi)

Obsah

Pohoda na rybách.....	5
Pramen moci.....	19
Zlomená kletba.....	44
Vyvolená.....	59
Ve žlebech.....	73
Vlčí políbek.....	89

Pohoda na rybách

Když to místo našel na mapě, zpočátku nechápal, jak tak dlouho mohlo unikat jeho pozornosti. Myslel, že v okruhu sta kilometrů zná každý rybářský revír – od největších řek až po malé vesnické rybníčky. Avšak tato malá, sotva desetihektarová přehrada ho překvapila. Přestože je od jeho bydliště vzdálena slabou půlhodinku jízdy autem, celé roky o ní nevěděl. Dokonce ani kamarádi rybáři o ní nemluvili. Zkrátka to byla velká neznámá. A to se muselo změnit.

Na prozkoumání nové lokality si Kuba vyhradil celý víkend. Původně měl v plánu být u vody jen přes den, na noc chtěl jet domů a ráno zase k vodě. Jenže nakonec do kufru auta hodil i spacák a karimatku. To pro případ, že by se mu tam zalíbilo.

V sobotu ve čtyři ráno již startoval automobil a vyrážel vstříc novým objevům.

Do okresního města nedaleko přehrady se dostal poměrně snadno. Prašná cesta k hrázi byla o něco horší, ovšem nebylo to nic, co by se nedalo zvládnout. Přesně o půl páté zastavil na nevelikém plácku u hráze.

Ke břehu to bylo po mírné travnaté stráni jen pár desítek metrů. Dole pod sebou viděl z celé vodní plochy jen malou část. Zátoku z jedné strany lemovanou samotnou hrází a břeh s travnatou pláží, na jejímž konci se válelo několik pramic. Dál už jen stromy. Rozsáhlý les byl vysoký a pohled na další část přehrady zcela zakrýval.

Rozhodnul se seběhnout po cestě přímo na hráz. Odtud by měl být lepší výhled.

Jakmile stanul na koruně vodního díla, úžasem mu spadla brada. Přehradu odtud nepřehlédl celou, neboť její hluboké

údolí se vinulo esovitě krajinou. Na mapě vypadala jako modrý had skrytý v širé zeleni okolních lesů. Ovšem to, že je přehrada lemovaná prudkými stráněmi a skalisky, mu jaksi ušlo. Mimo plážičku v zátocy viděl pár vysezených rybářských míst na druhé straně hned u hráze, ale dál se dá jít asi velmi těžko. Po druhém břehu by se dostal tak možná k prvnímu zákrutu, ale tam se tyčí přímo z vody snad dvacet metrů vysoký skalní ostroh. Dál to po břehu nepůjde. Ani od zátoky dál to není žádný med. Vysoké skály tu sice nejsou vidět, ale ložit po prudkých stráních posetých balvany – nic jednoduchého. Prostě jediná pořádná cesta k vodě je ta, po které přijel. Už začínal chápat, proč se sem rybáři moc nehrnou.

No nic, pokud si chci zachytat, musím si zahrát na kamzíka, pomyslel si.

Mohl sice nahodit hned z pláže, ale podle robustní, přibližně třicet metrů vysoké hráze odhadoval, že tu bude pořádná hloubka. A to teď začátkem léta není úplně ono. Vrátil se tedy k autu a z kufru vytáhl vláčecí prut.

Přívlač je aktivní způsob lovu, na průzkum revíru a reliéfu dna naprosto ideální, uvažoval. Batoh s nástrahami a pitím, podběrák..., nic víc nepotřebuje. Ono taky štrachat se místním terénem s tunou vybavení by dost dobře nešlo. S vidinou obřích ryb z panenské vody vyrazil vstříc příkrým stráním.

Ač byl nalahko, postup byl namáhavý a pomalý. Musel se prodírat křovím, přelézat padlé kmeny a neustále dávat pozor, aby mu nohy neujely na nestabilních kamenech. Navíc nemohl najít ani kousek volného místečka, kde by mohl nahodit. Buď byly ve vodě popadané stromy, nebo břeh chránila neprostupná hradba houštin.

Konečně se dostal na malou skalku vystupující z vody. Otevřel se mu pohled na další část nádrže, ale k přítoku stále ještě nedohlédl. Mohl však odtud konečně nahodit. Sestavil prut a nedočkavě poslal nástrahu podél břehu. I když to bylo

nedaleko, dlouho klesala. Útesy se tu zřejmě kdysi tyčily vysoko nad řekou a nyní se jich většina skrývá pod hladinou. Ve špičce prutu cítil, jak olovená zátěž t'uká o dno, věděl tak, že je na dně skála a kamení. Inu, to se dalo čekat.

Náhlý klepanec přišel právě v okamžiku, kdy zvedl nástrahu ode dna. Přisekl a na háčku ucítil silný odpor. Opatrně rybu zdolával a uvažoval, co by to mohlo být. Teď se ve vodě mihlo vysoké tělo s tmavými pruhy. Okoun! A pořádný. Díky čisté vodě viděl docela hluboko a mohl si tak užít souboj i na pohled. Netrval však dlouho a mohutná ryba se vyvalila na hladině. Odhadem čtyřicet centimetrů, takový kousek se rozhodně nechytí každý den. Už jenom kvůli takové rybě stojí za to se sem plahočit.

Kuba z veliké tlamy opatrně vyndal háček a rybu vrátil do rodného živlu. Chystal se znovu nahodit, ale cosi pod hladinou upoutalo jeho pozornost. Jako kdyby se tam mihnul nějaký stín. Původně si myslel, že je to ten puštěný okoun, ale tohle bylo mnohem větší. Hleděl do vody, ale nespátril nic jiného než jen kameny a dno mizící v hloubce. Zavrtěl nad tím hlavou, asi se mu jen něco zdálo. Ještě chvíli setrval na úspěšném místě, ale další záběr nepřišel. Nastal čas posunout se dál.

Opět se musel plahočit mezi křovinami, ale čím více se vzdaloval od hráze, tím byly svahy méně prudké. Už si myslel, že má to nejhorší za sebou, když se před ním objevila vysoká skála. Hned věděl, že je zle. Neměl, jak se přes ni dostat. Vyrůstala strmě přímo z vody a táhla se rozeklaně dál vzhůru do stráně. Možná by se dala obejít, ale kdo ví, jak dlouhá zacházka by to byla. Už se chtěl zklamaně otočit nazpět, když si povšiml úzké římsy táhnoucí se nad vodou. Bylo to vysoko a výstup bude náročný, ale snad by se mu mohlo podařit tudy přejít. V mžiku se rozhodl.

Zde ukázka knihy končí.

Elektronickou verzi si můžete pořídit na:
pbn.proweb.cz/vydane-knihy#32

Tištěnou na:
bookla.cz/eshop/produkt/vlci-polibek

Martin Zachoval

Vlčí polibek

Ilustrace na obálce:
Romana Bejdová

Vydalo nakladatelství
Michal Beran – První bruntálské nakladatelství
jako svou 32. publikaci
v roce 2025

ISBN 978-80-88463-74-0 (pdf)
ISBN 978-80-88463-75-7 (ePub)
ISBN 978-80-88463-76-4 (mobi)

e-mail: info.pbn@centrum.cz
web: pbn.proweb.cz

Tištěnou knihu si můžete pořídít na:
bookla.cz/eshop/produkt/vlci-polibek